

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 31. oktober 2008 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 36 - bilag 4), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Udvalgsformand Knud Kristensen.

27. November 2008

J.nr. 2008-0000705

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. oktober 2008 fra Rejsearbejdere.dk, jf. L 36 – bilag 4.”

Endeligt svar:

Overordnet vil jeg i relation til henvendelsen fra Rejsearbejdere.dk gerne advare imod, at de forskellige domme vedrørende udstationeringsdirektivet, der er afsagt i det seneste års tid af EF-domstolen, blandes sammen. Således er fx anvendelsen af ILO Konvention 94, der omtales i henvendelsen i tilknytning til den såkaldte Rüf-fert-sag, ikke relevant i forhold til L 36, der alene angår adgangen til at anvende kollektive kampskridt overfor en udenlandsk tjenesteyder. Præmisserne i den i henvendelsen nævnte Luxembourg-dom dækker heller ikke de problemstillinger, som EF-domstolen tog stilling til i Laval-sagen.

For så vidt angår synspunktet om, at udstationeringsdirektivet er et maksimumsdi-
rektiv, henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

Med hensyn til, hvilke overenskomster indgået mellem de mest repræsentative ar-
bejdsmarkedsparter der kan lægges til grund, bemærkes, at det er overenskomster,
hvis anvendelsesområde er hele Danmark.

I relation til spørgsmålene i henvendelsen om forskellige former for løn, herunder
rejseudgifter, bemærkes, at det i henhold til udstationeringsdirektivets artikel 3, stk.
1, 2. afsnit, er et nationalt anliggende at definere mindsteløn, og at dette med L 36
bliver overladt til arbejdsmarkedets parter. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af
spørgsmål 1.

Vedrørende pensionsbidrag bemærkes, at erhvervstilknyttede tillægspensionsord-
ninger ikke er omfattet af de i artikel 3, stk. 1, 1. afsnit, litra a)-g), nævnte vilkår,
og derfor ikke kan indgå i det lønkrav, som en udenlands tjenesteyder kan mødes
med.

Afslutningsvis bemærkes, at muligheden for at undlade at stille krav i forhold til
mindsteløn, der er nævnt i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 3, ikke er udnyt-

tet i Danmark. Der kan således rejses krav overfor en udenlandsk tjenesteyder i overensstemmelse med L 36 fra dag ét.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen